

Bludičky.

Román od ————— Jana Křesavky.

Znovu mocně zachvěl se Fortin, spatřiv dole pojednou bílou postavu dívky, postavu jako políten světlem lampy, svítilé kdejsi v pokoji. Chodila po pokoji, pokřívěla a netušila, že je někým pozorována, mluvila s kýmisi v pokoji. Fortin neslyšel slova, ale hlas její zněl sladce lichořivě. Zabolalo ho to jaksi, a bezděky vychýlil se daleko z okna, až zahlédl hlavu staré ženy, která patrně brala se na lože. Při poznání tom se mu ulevilo. Odděchl si z hluboka.

Dívka dole zvonivým smíchem přikročila k oknu a vychýlila se ven. Měsíc, jenž právě byl vyšel nad střechy okolních domů, rozlil své magické světlo po její postavě, jež v tom dvojnásobně osvětlená vyhlížela opravdu jako nějaká víla kouzelnice.

Dívka pohlédla vzhůru k měsíci, jenž vycházel právě nad hlavou Fortinovou, a buď v roztočenosti mladého dívčího srdce nebo zcela bezmyšlenkovitě rozpjala ruce, vztáhla je jako po měsíci a skřížila je nad hlavou. Snad bylo to pouhé lenivé protáhnutí se po dlouhém sezení, ale o tom Fortin, jenž pod lehkým nočním šatem při měsíční záři postřehl lepší tvary těla, nepřemýšlel. Správně řečeno, nemyslel on nyní nic. Viděl, vnímal, ale hlavou jeho vířil takový chaos, který myšlením nebyl.

Když dívka povznesla oči vzhůru, právě jako k němu, zachvěl se a byl by odskočil od okna. Brzy však si uvědomil, že ho neviděla a nemohla viděti, poněvadž okno jeho bylo zakryto temným stínem. Setrval tedy u okna a dychtivě pohlížel dolů. Srdce se mu sevřelo, když dívka zavírala zase okno. Konec zpěvu, pomyslel si, ale od okna neodstupoval, naopak napjal zrak, aby lépe viděl. Dolejší tabule okna byly sice zakryty záclonkou, ale Fortin ho fešně nezakrytou tabulí přece přehlédl kus světnice. A tu viděl dívku chodící po světnici, přibližující se k loži, na němž druhá žena, nepochobná matka její, ležela. Sklonila se nad ní několikrát, políbila ji. Pak šla na druhou stranu světnice a ztratila se mu s očí. Ale hned zase se objevila, odkládaje části oděvu na židli a procházejíc své bohaté vlasy, jež byla rozpustila.

Dívka zřejmě ani netušila, že je pozorována. Vedena oním divným pudem, jenž dává nám tušiti, že na nás kdosi upjatě hledí, obrátila se k oknu, ale hned zase se uklidnila a pokračovala ve svých přípravách ku spánku.

Fortin zachvěl se, když jeho pohled setkal se s jejími zraky, však necouvl. Očima skorem vytřeštěným stopoval prostě divadlo, jež se mu naskytovalo. Dívka pročešavši vlasy, svázala si je v mocné ruličky, jež otočila si kolem hlavy. Pak odstoupila od stolu a zmizela. Po chvíli spatřil Fortin na podlaže dvě bosé nohy, patrně nohy klečící. Klečela u svého lože a modlila se. Fortin bezděky se nahnul, ale marně. Neviděl ničeho více než nohy — až po chvíli vyskočila hbitě a zase se mu zjevila. Vyšla ze záandří něco, ok políbila a opět ukryla, pak kynula ještě jednou a úsměvem přes pokoj smárem, kde matka ležela, a shlasla světo.

Pan Fortin z hluboka oddechl. Studený vítr ovál jeho hlavu. Sálh na čelo, bylo zpeoceno. Odstoupil od okna — a v tom okamžiku zdálo se mu, že stýší zcela zřetelně z kouta svého pokoje hlasitý řábelský chechtot. Zachvěl se, přešel znovu rukou zpeocené čelo a počal procházeti se po pokoji.

"Jak je to smutno, děšno," zašeptal.

Bylo to snad poprvé v jeho životě, kde cítil se v samotě opuštěným. A slovy těmi řekl vše — Pohlédl k obrazu a zdálo se mu, že se tím vystupuje zasnáá, šklebivá tvář dáblava a že tichem nočním nazývá přítulivě jeho chechtot.

Tuho večera pan Fortin dlouho, dlouho až do rána seděl při

práci a nové jitro našlo ho sedícího a spícího v lenože u stolu.

IV.

U zdi, jež směřem ku Praze ukončuje náměstí před královským hradem pražským, zvedají se nad střechy níže stojících domů, stáli dva mužové. Jeden z nich pohřížen byl úplně v pohled na starožitné město, jehož věže se třpytily v záři zapadajícího slunce. Druhý, stojící opodál, bavil se pohledem na prvního, pozoruje se zájmem, jak zraky mužovy s rostoucím nadšením od předmětu na předmět v tom nádherném panoramatu přecházely.

Nadšený obdivovatel Prahy byl patrně všecek zabrán do svého pozorování, že ani nepovšiml, kterak i on je pozorován. Chvilku posnul černý širák zpradka do týla, jako by mu tížil lebku, pod nímž myšlenky živě se rojíly, pak smekl klobouk a vjel si rukou do dlouhých černých vlasů, jež se vlnily kol jeho zvětralého obličje.

A oči jeho planuly při tom divným, skoro divokým leskem, jakoby pohled na Prahu vyvolával v něm vedle krásných vzpomínek, jež dříve z pohledu jeho zářily i jiné černé — ale divoký zář zase pohnal a oči cizince dále se rozhlížely po městech pražských s oním nadšením, láskyplným pohledem, jímž diváci se umí jen ten, kdo miluje a obdivuje.

Kdo by byl onomu muži viděl do očí, když se modlil na Košířském hřbitově u hrobu Fortinovy matky, byl by ho nyní již podle těch očí poznal. Tam i zde pohlížel na staré, zvětralé kamenné, pod nimiž ukryty byly vzpomínky na dny štěstí i na krásné, však zničene naděje.

Muž, či spíše mladík, jenž stál opodál, byl pravým opakem cizince, ač jistě člověk překročivší již padesátku, kypěl životem a zdravím. Postava jeho byla silná a plášť, jenž v ramenou ho činil širokým, dojem ten ještě zvyšoval, hrdé držení těla svědčilo o člověku nepoddajném. Při tom každý jeho pohyb prozrazoval energii a odhodlanost. Byl to nějaký nadšený snilek, ale při tom člověk, u něhož od myšlenky k činu nebylo daleko. Naproti tomu mladý muž byl těla slabého, vychudlého a nahrbeného. Obličje je ho ledý jako skoro jako divé, dosti hezký, ale přece nějak spíše odpuzující podivným výrazem malých, modrých a trochu úsměku seříznutých očí, jakož i úsměvem, jenž mu skorem stále kolem rtů pohrával.

Šat mladíka, jenž patrně byl studentem, byl chatrný. Bylo na něm viděti, že před nynějším jeho majitelem sloužil jinému, tělnatějšímu člověku. Student se v něm skoro ztrácel a kdo ho viděl, byl by se zajisté musil hlasitě zasmáti, kdyby pohled na tu ubohou postavu viděl a na ty ledé, vyhublé tváře nevyvolával soustrast.

Mladík byl zajisté jedním z oněch ubožáků, kteří nechtějce rodičům býti na obtíž nebo nemajíce žádných protínků se studiem sami, dávajíce po domech kondice za nepatrný peníz nebo za trochu chudé stravy. Ostatně i jinak bylo na mladíka viděti, že je člověkem, který již dovede sám se mezi lidmi otáčeti a prodírat. Bylo patrné, že je dobrým pozorovatelem lidí a že má ve zvyku si lidí důkladně prohlédnouti, než se s nimi pustí do hovoru.

Muž v širáku a plášti se mladíku zajisté líbil, neb ho aspoň zajímal, neboť když cizinec nadíval se dost na Prahu, rozhlédl se i po svém nejbližším okolí, pospíšil si student, aby ho oslovil. Posmekl a přikročil k němu.

"Pán zajisté není cizincem v tomto městě?" začal zdvořile německy.

"Muž při slouchání těch se začal odbyl tazatele velice rozhodně: "Nyx daj!"

"I pro pána Boha," zvolal mladý muž radostně. "Pán je tedy Čech a ta můžeme si po česku pohovořiti!"

"Tak, tak, mladý pán je také

Čech, ale proto přece oslovil druhého, kterému je na čele napsáno, že je z české krve, tou proklatou němčinou. Toť už vidím, že se poměry u nás za ta léta pranic nezměnily."

"O změnilo, velice změnilo," odpovídal živě student. "Ze jsem vás oslovil německy, to již musíte prominouti. Jsme tak vychováni, a řídí se tím naši nejlepší mužové. O kom nevíš, je-li Čech nebo Němec, toho oslov německy, poněvadž Čecha němčinou neurazíš, ale u Němce bys češtinou špatně pochopil!"

"Tak! To zde tedy je ještě hůře než bývalo jindy," odpověděl cizinec na tento výklad a rozmrzen odvrátil se od mladíka, jenž naň na první pohled neudínil právě příznivý dojem. Ale mladému muži se zas cizinec tuze líbil, než aby ho jen tak snadno pustil z ruky —

"Viděl jsem, s jakou láskou se díváte na naši zlatou matičku Prahu!" počal opět navozovati rozhovor. "Patrně ve vás pohled ten vyvolal mocný dojem!"

"Nejsem zvyklý mluvit očima," odvětil muž velice odmětávě, "a stalo-li se tak přece, bylo to bezdůvodné, poněvadž jsem se tomu do jmu nedovedl ubrániti."

"Ba, věřím vám," pokračoval mladík, nedávaje se odraditi příkrým tónem muže. "Vyrstl jsem v Praze, a přece ani mně nesevřelna. Občas musím sem na hru, musím — abych se rozhlédl po tom městě, pokochal se pohledem na jeho brány a zatoužil po slavné minulosti!"

Cizinec posud mlčel, ač poslední slova mladíkovy již ho poněkud obměkčila.

"Odpusťte mé dotravnosti," omlouval se mladík, jemuž neulo živě pohnuti mysli cizince, "Však vidíme-li někoho tak upjatě pohlížeti k předmětu naší lásky a obdivu, rádi bychom zvěděli, zda v jeho nitru ozývá se tíž citové, kteří naši myslí hárají?"

Muž v širáku znova podíval se na mladíka, jakoby se chtěl přesvědčiti, že je to týž člověk, který ho dříve svým pátravým a při tom chladným pohledem odpuzoval. Ačkoliv z počátku celý zjev mladíka působil naň jaksi nemile, přece pod dojmem jeho vroucně pronesených slov se rozehřál a podal mu ruku.

"A vy mi odpusťte mé příkré jednání," řekl srdečně. "Jsem člověk, který kus světa sjezdil, často byl zklamán i zrazen a proto jsem k lidem, kteří se mi poprvé přibližují, vždy trochu nedůvěřivý. Ale z vaší řeči poznávám, že jste náš člověk. Jste student, pane?"

"Jsem student a vlastenec," důrazně odpověděl mladík. "Jsem z toho skrovného hloučků lidí, již nikdy nepřestali doufati, že toto město, druhdy chlouba naše, tato země, sídlo našich otců, bude zase jednou našemu povzrženému národu vrácena."

Tato slova byla docela podle vkusu i smýšlení cizince, "Výborné," zvolal. "V tom se zcela shodujeme, ale nestačí jen věřiti a doufati, milovati vlast a pěkně básničky o tom psáti, nýbrž také pracovati."

"Ano, pracovati! Jsem, pane, z oněch, kteří na rumech začle slávy chtějí opět vztýčiti prapor svobody, oněch, kteří zaslýchli život své myšleně našeho probuzení k důstojnému životu."

"Tedy propaganda činná!" rozjařoval se cizinec.

"Ano, činná! Doba pouhého horování již minula. Naši první předkové tak daleko již dovedli náš lid, že je si vědom svého českého, své slavné minulosti a svého práva i v budoucnosti zaujati místa mezi národy živoucími."

"Toť tedy "Mladá Čechie", není-li pravda?" zvolal cizinec rozradostněn.

"Ano, chcete-li podle vlašského příkladu, Mladá Čechie!"

"Ovšem že chci! Přicházím tam zdoma, viděl jsem co dovede Mladá Itálie, jak tam ti lidé dovedou svou vlasť, svůj národ a jeho svobodu nejen milovat a v básních opěvovat, ale za to vše bojovat, kráčet a umírat na bojištích nebo na popravištích!"

kulkám za práva a svobodu národa cizího. Ale teď jsem zatoužil po vlasti a myslil jsem si, u nás doma práce také dost, mám-li tedy padnout, ať padnu doma, aby má krev zbrotila tu drahou půdu otcovskou!"

Nadšená slova cizího muže, jež tak docela odpovídala tehdejšímu smýšlení a dychtění českých vlasteneckých kruhů, vyvolala u mladíka mocný dojem.

"Aby vás Bůh za to odměnil! Buďtež nám vítán, neboť takových lidí zde potřebujeme jako soli!"

Cizinec, nadobro přefkonan těmito slovy, jež hodila se k jeho náladě při pohledu na rodné město, rozpal ráme a upřímně stiskl mladíka ve svém náručí. Ten, slaboučký a chudokrevný, až se zadýchával v tom těsném objetí a když ho cizinec pustil z rukou, tu nemohl hned promluvit.

"Až posud nesetkal jsem se s nikým, kdo by byl ve mně oživil naději v lepší budoucnost," zasmušile počal cizinec. "Odešel jsem z Prahy před čtrnáctiletím a teď při návratu sledávám ji zrovna takovou, jako byla tehdy. — Procházel jsem se ulicemi města, a všude jen německý hovor se ozýval. V postranních uličkách a z úst chudiny ovšem slyšel jsem zvuky milé materštiny, ale i když jsem někoho z těchto lidí oslovil, vyhrkl na mne skoro rozpacitě po německu!"

"Nedivte se! To je tak u nás zažraný zvyk každého slušného občana osloviti po německu!"

Cizinec se srdečně a tak hlasitě rozesmál, že mladík v rozpacích se odmlčel. — "Nu, chvála Bohu! Vy jste snad první, který ve mně vidí člověka slušně oděného. Doušd každý, zejména policajt, se nad tou máškarádou velice udiveně pozastavil. Nu, tu to však máte! Vy sám, ač jste našinec, také jste na mne šustil po německu! A co pane, k čertu — je po národu, když nejlepší jeho lidé za jazyk svůj se stydí?"

Teď usmál se zase mladý muž, ale nikoliv nahlas, nýbrž toliko pro sebe. Zalichotilo mu však přece, že ho cizinec tak připočetl mezi nejlepší lidi národa.

"Omluvte to, pane, starým hloupým zvykem nebo chcete-li, setrvaností! Kdybych já nebo kdokoliv jiný z nás přišel do společnosti, kde by šlo o to představit se jak Čech, jistě nezapomněli bychom se nad svou povinností!"

Jméno na krabice.

Jméno "Severa" na krabice jest záručením, že Severovy Pilulky pro játra jsou tím nejlepším prostředkem proti zácpě, stvrdnutí jater a jiným jaterním poruchám. Cena 25 centů. Ve všech lékárnách. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Farmy a lesy na prodej.

Kdo si přeje změnit domov a jiti kde jest jistá úroda každý rok, kde jest čistá, zdravá voda i počasí, kde může s malým kapitálem počíti, farmářští si farmu po dlouhá léta, bydletí blízko města na rovině, mezi Čechy a cítit se jako ve staré vlasti, kde roste to samé i práce v poli ta samá. Zde vpravdě se snadno do farmářského života, ten jediný pokrok prospívající dnešní době jest rolník v Americe. Píšte, krajně, mám krásné pozemky a farmy na prodej blízko města co farmář a obstaravatel pozemků výhradně pro národ český. Váš služebovoj.

1st Box 33. JOHN SCHAUER, Phillips, Wis.

České lidové knihovnictví.

Bohemian Publishing & Importing Co. 347 E. 72. St. NEW YORK, N. Y. Na skladě knihy všech nakladatelů českých, obrazy a díla umělecká. Hudebniny, české knihy divadelní. Přijímá se předplatné na veškeré časopisy české v Čechách neb Americe vyeká seřizovat. Knihy antikvární se kupují neb vyměňují.

Velký moderní, nové zařízení, čistý závod řeznický

vlastní CHAS. F. KUNCL v č. 1250 již. 13. ul.

Má vždy na skladě největší a nejlepší maso nejlepšího druhu. Zbaří usenářské výběrné jakosti. Vždy velký výběr. Ceny nejníže. Telephone Doug. 4333. 81f

A case you will appreciate

JETTEROVO LAHVOVÉ PIVO
jest lahodné, chutné a zdravé.
Objednejte si jednu bednu. Číslo telefonu 8.
JETTER BREWING CO.,
South Omaha

Pravá česká "viržinka" vyrábí jedině český doutníkář **FRANK LAITNER** 122 Sev. 20. ul., South Omaha. Manufacturer of The only Old Country Virginia smoke.

RICHARD BURNELL sedlák a řemenář 1210 So. 13. a Pierce St., Omaha. Má na skladě všeho druhu postroje různé zhotovené, ať kolářské, postroje špičkové, pro dřevo, po 80.00. Vyměňují se staré postroje za nové a vykonávají veškeré opravy. Za práci se ručí. 471f

Největší řeznický závod vlastní v české čtvrti **V. F. KUNCL** 1244 jižní 13. ul. Vždy nejčerstvější zásoby masa a uzenářské, domácí zboží jen nejlepšího druhu za ceny levnější než kdekoli v jině. TEL. DOUGLAS 1199.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu u **WOODMEN of the WORLD** (Děveřářů Světa) české tábory v Omaze a South Omaze.

Kdo chce koupiti farmu na jihu, neb na severu, učini dobře, když nám dopíše. Pořádáme lacině výlety každé první a třetí úterý v měsíci do Texasu, Oklahomy, Kansasu, Nebrasky, Jižní a Severní Dakoty a Minnesoty.

Chceme dobrého jednatele v každé české osadě, a poetivý člověk si může u nás slušné peníze vydělat. Píšte o podrobnosti česky neb anglicky. **THE DRURY REALTY CO.,** roh 2 Ave., a třetí ulice v Ely Block, CEDAR RAPIDS, IA. **JOSEF DOSTAL,** český zástupce.

Dejte dětem vzdělání! Dítě, které má dobré obchodní vzdělání, jest lépe započteno, nežli když mu dáte trochu majetku. V naší škole učíme knih, vedení, témpisu, psaní na stroji, krasopisu, telegrafii a připravujeme žáky pro vládní služby. Vše to za mírný poplatek. **Máme více českých žáků a zákyů** nežli kterákoli obchodní škola na západě a ty, kteří sem jeti nemohou, vyučujeme poštou za mírný plat. Dopíšte nám o podrobnosti. 6kr **The Inter-State Schools, CEDAR RAPIDS, IOWA.**

Jediná Česká Banka. MOHOVITOST: Jeden milion šest set tisíc dolarů. **4** procenta úroků na vklady. **Zasilání peněz do všech částí světa.** Předlavni jednatelem nejlepšího lidu. Přijímá též vlády poštou a jest úplně spolehlivou. **American Trust and Savings Bank, CEDAR RAPIDS, IOWA.** Úředníci: W. F. Severa, G. Sikora, Louis Wokoun a Jifi Chadima. 7-17

The Conservative Investment Co., OF CRETE, NEB. C. B. ANDERSON, president. ANTON DREDLA, sekretář. Přijímáme peníze na farmy. Přijímáme peníze na městské majetky. Kupujeme a prodáváme majetky. Kupujeme a prodáváme bondy. Píšíme pojistky na ohně. Píšíme pojištění proti vichřici. Konáme práce notářské. 15 tf. Navštivte nás.

Nemocní lidé z blízka i z daleka jedou do mého léčebného ústavu bezděčně nemocní a jedou domů úplně vyléčení. My odstraníme příčinu nemoci, chirurgickou vědou a vyléčení následuje. Léčíme bez léků a bez nože. Dopíšte o podrobnosti a doporučení sta vyléčených na 1912 **Dr. S. M. LANGWORTHY,** 500-1st Avenue. CEDAR RAPIDS, IOWA.